

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg skal bekræfte, at jeg gerne ser, om dette Lovforslag kunde gaa igennem dette høje Ting uden Udvalgsbehandling, idet det haster med at faa det færdigbehandlet i Rigsdagen. Disse Dage er jo meget travle, og Lovforslagets Tilbagesendelse til Folketinget kunde maaske bringe Vanskeligheder. Jeg vil overveje det af det ærede Medlem Hr. Lannung fremdragne Spørgsmaal, og, hvis jeg har med disse Sager at gøre til næste Aar, om muligt søge at tilvejebringe en Ændring — i § 13 maa det nærmest blive, eller en anden Paragraf, hvor det vil være hensigtsmæssigt at indføje en saadan Ændring —, efter at Sagen har været overvejet i Skattedepartementet.

I øvrigt vil jeg takke for de velvillige Udtalelser, de øvrige ærede Talere saavel som det ærede Medlem Hr. Lannung fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen sagde, at det, der sker ved, at Hædersgaver optages i den nye Paragraf i Lovforslaget, kun er en Lovfæstelse af gældende Praxis. Det er ikke helt rigtigt. Den gældende Praxis har, i alt Fald i de senere Aar, været, at Finansministeren har benyttet sin Bemyndigelse til at nedsætte Statsskatten, men saaledes, at denne Nedsættelse først har fundet Sted, efter at Hædersgaven har været medregnet til Skatteansættelsen og altsaa bidraget til, at Skatteyderens samlede Indkomst paa Grund af Progressionen er ført op i den højere Skala, hvorefter man har nedsat Skatten proportionalt, nemlig med det Beløb, som Skatten af Hædersgaven udgjorde i Forhold til Skatten af den samlede skattepligtige Indkomst. Denne Nedsættelse er noget mindre end den Skattelempelse, der vil blive Regelen, naar dette Lovforslag er blevet gennemført. Dertil kommer, at der fremtidig bliver Tale om en Ret fremfor noget, man kan søge om, og endelig faar Regelen bindende Virkning, ogsaa for saa vidt angaar Kommunerne. Jeg tror nok, at de fleste Kommuner har været Finansministeren følgagtig ved Statsskattens Nedsættelse, men nogen Pligt i saa Henseende har Kommunerne ikke haft.

I øvrigt er jeg vel tilfreds med, at vi ikke skal ind i en dybere Drøftelse af de gamle Stridsspørgsmaal om § 4. Hvad man end mener om disse Bestemmelser, er det givet, at det vilde volde overordentlig Vanskelighed at faa § 4 ændret, endsigse fjernet af Loven, og jeg er glad for, at denne Dispensationsbemyndigelse, som er givet allerede i den gældende Lov og fastholdt i den nye, men som efter de Bemærkninger, der er gjort

i Folketingsudvalgets Betænkning, skal kunne bruges i noget videre Omfang, har vundet saa udelt Tilslutning hos Ordførerne i dette høje Ting. Jeg vil ogsaa bruge den overensstemmende med den Karakteristik, der er givet i Folketingsudvalgets Betænkning, og gør i øvrigt opmærksom paa, at de der anførte Eksempler ikke er udtømmende, men kun er opstillet for at karakterisere den nye Fremgangsmaade, man gerne vil ind paa.

De øvrige Spørgsmaal, der har været nævnt, om Beskatning af Gevinster ved Handel med faste Ejendomme, om de smaa Fradrag og om, hvad der kan gøres, for at man kan ramme de Skatteydere, som opgiver urigtigt til Skat, er Spørgsmaal, som man ikke har ønsket skulde give sig Udslag i Ændringsforslag til dette Lovforslag; de vil blive overvejet. Spørgsmaalet om Avance ved Handel med faste Ejendomme overvejes for Tiden inden for Regeringen, og der har været nedsat et Udvalg til Spørgsmaalets Løsning. Det er mit Haab, som jeg ogsaa gav Udtryk for i Folketinget, at der kommer et Resultat ud af disse Overvejelser, men jeg mener ikke, at det hører sammen med dette Lovforslag om midlertidige Ændringer i Ligningsloven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af juridisk Bistand samt om Inkasso- og Detektivvirksomhed m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 145).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (E. Thune Jacobsen): Herved tillader jeg mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Ydelse af juridisk Bistand samt om Inkasso- og Detektivvirksomhed m. v., saaledes som dette Forslag er vedtaget af Folketinget.

Forslaget har været fremsat to Gange i det høje Folketing, nemlig dels i sidste Rigsdagssamling, i hvilken det blev henvist til et Udvalg, der ikke naaede at afgive Betænkning, dels i nærværende Samling. Under Behandlingen er der indføjet en enkelt Overgangsbestemmelse, men i øvrigt er